

Egyaránt

(Esterházy Péter születésnapjára)

Nagyapa, látod ami ott száll,
ugye az a léggömb,
az visz majd téged az angyalok
közé a mennyországba,
legalábbis ezt mondta
az anyu és az apu,
amikor észrevettük,
amikor ráesett a tekintetünk,
ami annyira súlyos volt,
hogy lehúzta a
a földre, így jutva a mozdulatlan
kezed ügyébe, nagyapa,
ugye, ez az a léggömb,
szólalj meg hát,
bökd már ki kérlek.

Leltár

Az ablakomból rálátok legalább
négy másik ablakra, ilyen az élet,
pontosabban nyomorult élete a
felvidéki magyar költőnek, aki
az apja sírjával szemben, egy másik
síron, ami háttal az apja földi
nyughelyének, rátalál két parányi
porcelán elefántra, a fekete
ormánya felfelé áll, így aztán,
akárcsak a bimbózó holtak, ő is
fontolóra veheti, valójában
ötven százalékos rá az esélye,
melyiket érintse meg önzetlenül.

Damaszkusz

A labirintusban menetrendszerűen
közlekedik az idő, közben mindent
leltárba vesz, a hajózáshoz
nélkülözhetetlen csillagokat is,
utasszállító repülőgépeket,
az egyikben a megoldás
összehányja magát,
tériszonya van, mint a halálnak,
olyan, akár a focipályán
a hálóőr, a kapus, a portás,
nem lehet beskatulyázni,
dióhéjban megfogalmazva,
ahogy a szlovák vejem mondaná,
kockában, kockában.

Emlék

Az elmúlás törzsébe vésem a neved,
amilyen ügyetlen vagyok,
bevágom a mutatóujjam,
kibuggyan a vér,
bizonyítékul, hogy a jövő
mindent magának követel,
közben észreveszem, hogy a
fába belenőtt
a szilikon zsinór,
valaki, attól tartva, hogy kidönti a szél,
levert a facsemete
mellé egy megbízható, rozsdamentes
acélcsövet, s hozzákötötte
a cseresznyefához.

Lélegzet

Koromsötét volt az éjjel,
apámon számon kértem
az elemes lámpát,
világosan emlékszem,
összevissza ütöttem apámat a
két kezemmel,
felébredve töredelmesen
be akartam vallani
az anyámnak mindent,
de ő megelőzött,
azt mondta, ma van fél éve
annak, hogy hajnalban
meghalt az apád,
olyan, mintha csak ma történt volna,
rendelhetnél nyolc szál
fehér szegfűt,
meg olyan mécseset,
amiben cserélhető a gyertya.

Pünkösöd

Álmomban
két egyforma embert láttam,
mindkettő a halott apám volt,
aki gyakran hallucinált, az
egyik a fiáról kezdett beszélni, aki verseket ír
és növénytermesztőként dolgozik,
azt mondta, ha őt keresem,
várjak egy fél órát, addigra megérkezik,
a másik bizonygatni kezdte,
hogy én vagyok az a semmirekellő
pénzköltő,
amikor végül hajba kaptak,
nekem kellett közéjük állnom.

Előszó

Amikor megszületik a gyermek,
az apa utánozni kezdi a fiát,
bevet minden fortélyt,
ha kell rájátszik a dologra,
azonosulni próbál vele,
pont annyira vág grimaszt,
amennyire kell, azt szeretné,
ha látnák, hogy rá hasonlít
és nem az anyjára, mert a fiúk
döntő többsége az anyjára
szokott ütni, aztán ezt egy
egész életen át gyakorolja,
végül már ösztönösen,
megfeledkezve önnönmagáról.

Divina Commedia

Annyi a közöm Istenhez,
mint Danténak az írógéphez,
a számítógép képernyőjéhez,
billentyűzetéhez,
a könyvnyomtatáshoz,
a Hirosimára és Nagaszakira
ledobott atombombához,
egyedül a halálhoz nincs közöm,
mivelhogy az időpont,
mint a munkaszüneti nap,
a vakon született fény.